

tioner, foreslaas det i § 4, at der under Bestyrelse af Direktionen for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ oprettes en Afløsningskasse for Arvefæsteafgifter, som skal være forpligtet til at overtage de paagældende Panteobligationer mod Udstedelse af et tilsvarende Beløb i 4 pCts amortisable Kasseobligationer. Endelig bestemmes det i § 5, at der til en Grundfond for denne Afløsningskasse skal henlægges et Beløb af 2 Mill. Kr. i 4 pCts Statsobligationer som Garanti for, at Beløbene virkelig bliver betalt. Det er nemlig blevet mig fortalt — og det er ogsaa enkelte Steder saaledes —, at den kapitaliserede Arvefæsteafgift i visse Tilfælde vil være hele Ejendommens Værdi. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Det næste Lovforslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger*. Loven af 26. Marts 1898 bortfalder nu i Morgen, og samtlige Forskudsforeninger har til Staten indbetalt de Beløb, som den har laant dem. Men under den Virksomhed, som disse Foreninger har udfoldet i disse Aar, er der af adskillige af dem opsparet ret betydelige Reservefonds. Om disse bestemmer Loven, at de ikke kan uddeles uden Godkendelse af Landbrugsministeriet, og der kræves, at Beløbene skal anvendes i landøkonomiske Øjemed indenfor den vedkommende Amtsraadskreds, eller til velgørende Stiftelser, der omfatter Landbostanden i Landsdelen. Nu er der adskillige af disse Foreninger, som gerne vil fortsætte deres Virksomhed og hertil benytte den opsparede Reservefond. Denne Fortsættelse er der heller ikke noget som helst til Hinder for. De vedkommende Foreninger ønsker fremdeles at bevare de Begunstigelser, som den nugældende Lov af 26. Marts 1898 giver dem, bl. a. den, at de af Medlemmerne til Foreningen udstedte Gældsbeviser kan udstedes paa ustemplt Papir, og endvidere, at Foreningens Tilgodehavende hos Medlemmerne kan inddrives ved Udpantning. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Foreninger, som paa den Maade fortsætter deres Virksomhed, faar disse Begunstigelser. Loven af 1898 indeholdt forskellige Bestemmelser om Kontrol o. s. v., der nu kan stryges som unødvendige, naar Staten ikke sætter Penge i Foretagendet. Derimod har man ment at burde opretholde Bestemmelsen om Kontrol med Vedligeholdelsen og eventuel Anvendelse af Reservefonden i de

første 10 Aar for at forebygge, at man vedtager at fortsætte Virksomheden rent pro forma, blot for at faa Raadighed over Reservefonden, for straks derefter at ophæve Foreningen og derved faa Ret til at fordele Reservefonden, som man selv finder for godt. Med disse Bemærkninger skal jeg ligeledes anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie, og jeg kan tilføje: til hurtig Behandling.

Det tredje Lovforslag, som jeg skal fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Afløsning af Aalegaardsretten m. m.* Det Folketingsudvalg, som behandlede de to Fiskerilove, der nu, efter at have været behandlede og gennemførte i Folketinget, ligger oppe i Landstinget, lod det store Spørgsmaal om Aalegaardsretten hvile, men henstillede, at der blev nedsat en Kommission til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Udredning. Ogsaa i Landstinget er der udtalt Ønske om Nedsættelse af en Kommission. Jeg havde ved anden Behandling her i Tinget stillet et Ændringsforslag om, at der skulde ned sættes en saadan Kommission, men af hele Udvalget blev der udtalt Ønske om, at der maatte fremsættes et særskilt Lovforslag desangaaende, thi dersom Fiskerilovforslaget ikke bliver vedtaget, hvad man jo ikke ved, udsættes Spørgsmaalet om en Kommissions Nedsættelse et Aar endnu, og da ikke mindst Fiskerne ønsker, at dette Spørgsmaal maa blive taget op allerede nu, gik jeg ind paa at fremsætte et Lovforslag som dette, og det gaar da ud paa at nedsætte en saadan Kommission. Naar der fremsættes et Lovforslag om denne Kommissions Nedsættelse, er det i høj Grad begrundet i, at denne Kommission maa have Myndighed til at fremskaffe de Oplysninger hos de vedkommende, baade Myndighederne og dem, der sidder inde med Aalegaardsretten i Øjeblikket, som er nødvendige for at kunne bedømme hele dette Spørgsmaal. Det er ikke i Lovforslaget bestemt, hvor stor denne Kommission skal være, men i Anmærkningerne er det antydnet, at min Mening er den, at den skal bestaa af mindst 10 Medlemmer, 1 Medlem valgt af hvert af Rigsdagens 4 Partier, 2 af dem, der har disse Rettigheder, og 2 Fiskere, dernæst Fiskerinspektøren og saa et Medlem fra Administrationen, Landbrugsministeriet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Lovforslag og ligeledes her tilføje,